

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Director: **AUGUST MATONS**

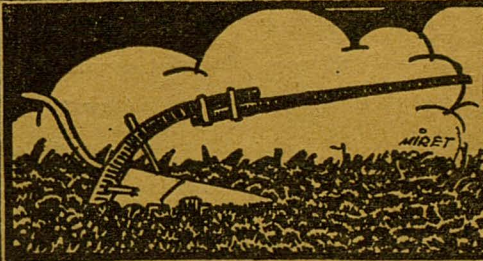
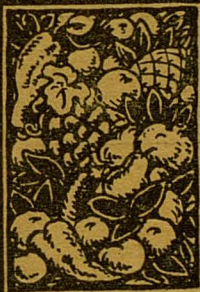
Col·laboradors:

Ex-Professors i tècnics del Departament d'agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

Any X

5 de maig de 1926

Núm. 9

AGRICULTORS! ADOBEU AMB POTASSA DE SÚRIA

DE PRODUCCIÓ NACIONAL

Extreta de les MINES DE SÚRIA (Catalunya)

No vulgueu pagar més car un producte estranger quan podeu trobar-lo del país, reunint immillorables condicions per a l'agricultura

Demaneu la nostra Agenda Agrícola per a 1926, que es enviada gratuïtament a tothom qui ho sol·licita

PER A INFORMES I PREUS A LES AGÈNCIES I A
MINES DE POTASSA DE SÚRIA, S. A.
(DIRECCIÓ COMERCIAL)

Carrer del Consulat, 1 (Gran Via Laietana)

BARCELONA

Per correu a APARTAT N.º 891, BARCELONA

ENCICLOPEDIA AGRÍCOLA

Publicada bajo la dirección de G. Wéry

Premiada por la Academia de Ciencias Morales y Políticas
y por la Sociedad Nacional de Agricultura de Francia

Formará una colección de tomos en octavo, profusamente ilustrados, de 500 a 700 páginas cada uno, los cuales se publican sin orden determinado, por ser independientes entre sí.

TOMOS PUBLICADOS

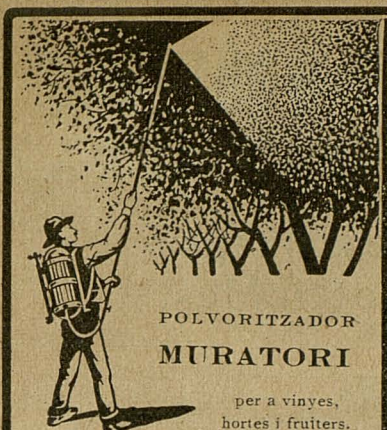
- Química agrícola (Química del suelo). *G. André*.—2.ª edición). 2 tomos.—Tela, 24 ptas.
Química agrícola (Química vegetal). *G. André*.—Tela, 15 ptas.
Viticultura. *P. Pacottet*.—Tela, 15 ptas.
Vinificación. *P. Pacottet* (2.ª ed.).—Tela, 14 ptas.
Higiene y Enfermedades del Ganado. *P. Cagny y R. Gouin*.—2.ª edición).—Tela, 14 ptas.
Avicultura. *Voltellier* (2.ª ed.).—Tela, 14 ptas.
Abonos. *C. V. Garola* (2.ª edición). Dos tomos. Publicado el primero.—Tela, 12 ptas.
Cereales. *C. V. Garola*.—Tela, 14 ptas.
Riegos y drenajes. *Risler y Wéry*.—Tela, 14 ptas.
Las Conservas de frutas. *Rolet*.—Tela, 12 ptas.
Agricultura general (Labores y rotación de cultivos). *Diffloth* (2.ª edición).—En prensa.
Agricultura general (Siembras y cosechas). *Diffloth*.—Tela, 14 ptas.
Alimentación racional de los Animales domésticos. *R. Guin*.—Tela, 14 ptas.
Entomología y Parasitología agrícolas. *Guénaux*.—Tela, 14 ptas.
Enfermedades parasitarias de las plantas cultivadas. *J. Delacroix*.—Tela, 12 ptas.
Enfermedades no parasitarias de las Plantas cultivadas. *Delacroix*.—Tela, 12 ptas.
Lechería. *Martin*.—Tela, 12 ptas.
Arboricultura frutal. *Bussard y Duval*.—Tela, 14 ptas.
Material vitícola. *R. Brunet*.—Tela, 12 ptas.
Material vinícola. *R. Brunet*.—Tela, 14 ptas.
Prados y Plantas forrajeras. *C. V. Garola*.—Tela, 15 ptas.
Botánica agrícola. *E. Schribaux y Nanot*.—Tela, 12 ptas.
Zootecnia general. *P. Diffloth*. Dos tomos.—Tela, 27 ptas.
Microbiología agrícola. *Kayser*. 2 tomos.—Tela, 24 ptas.
Ganado lanar. *Diffloth*.—Tela, 12 ptas.
Silvicultura. *Fron*.—Tela, 14 ptas.
Razas bovinas. *P. Diffloth*.—Tela, 15 ptas.
Aguardientes y Vinagres. *P. Pacottet*.—Tela, 14 ptas.
Las conservas de Legumbres, Carnes, Productos del corral y de la lechería. *A. Rolet*.—Tela, 12 ptas.
La remolacha y la fabricación del azúcar de remolacha. *Saillard*.—Tela, 17 ptas.
Industria y comercio de los Abonos. *C. Puvionage*.—Tela, 14 ptas.
Construcciones rurales. *Danguy*.—Tela, 14 ptas.
Economía rural. *E. Jouzier*.—Tela, 14 ptas.
Compendio de Agricultura. *C. Seltensperger*.—Tela, 14 ptas.
Explotación de un dominio agrícola. *R. Vuignier*.—Tela, 15 ptas.
Apicultura. *R. Hommel*.—Tela, 14 ptas.
Cultivo hortícola. *L. Bussard*.—Tela, 12 ptas.
Cabras, Cerdos, Conejos. *P. Diffloth*.—Tela, 12 ptas.
El Manzano de Sidra y la Sidrería. *G. Warcollier*.—Tela, 15 ptas.
Sericultura. *P. Vieil*.—Tela, 12 ptas.
Hidrología agrícola. *Diéner*.—Tela, 12 ptas.

TOMOS EN PRENSA

- Razas caballares. *Diffloth*. Un tomo.
Máquinas de labranza. *G. Coupan*. Un tomo.
Abonos. *C. V. Garola* (2.ª edición). Tomo II.
Ingeniería rural. *Provost y Rolley*. Un tomo.
Meteorología agrícola. *P. Klein*. Un tomo.
Análisis agrícolas. *R. Guillin*. Un tomo.
Higiene de la Granja. *Regnard y Portier*. Un tomo.
La Mimbrera (Cultivo y aplicaciones). *Leroux*. Un tomo.
Destilería agrícola e industrial. *Boutlangier*. Dos tomos.

De venta: en la LLIBRERÍA CATALONIA, Pl. de Catalunya, 17.—Barcelona

POLVORITZADOR MURATORI

per a vinyes,
hortes i fruiters.

No s'ha de bombar ruixant!

Guanyador dues vegades en Concurs
Oficial internacional entre 32 sistemes
CUIDADO AMB LES IMITACIONS
ES L'ÚNIC AL MON, EN QUE LA
PRESSIÓ ES FA UNA SOLA VE-
GADA AL DIA EN DOS MINUTS

Famós per sa potent pressió. 5 models

Demani catàlegs a **P. CASELLAS**
Méndez Núñez, 4 Apartat 262

BARCELONA

Bàscula IDEAL

per al Camp (patentada)

adaptable per arreu i
fàcilment transportable

Demaneu un fulletó explicatiu

Fàbrica de bàscules
i caixes per a cabals

Carretera

Coll Blanch, 31

Telèfon 484 H.

R. ROCH H.

(HOSPITALET)
BARCELONA

Remitim mostra de 100 grams
OCCYSOL contra envió de 50
cèntims en segells de correu. Cal
agregar 30 cts. més si hom desitja
envió certificat.

NO MES **HERBES** ALS
PASSEIGS, AVINGUDES,
CAMINS, JARDINS, ETC.,

AMB L'ÚS DE

OCCYSOL

Producte, nom i marca registrats
GRAN DESTRUCTOR DE LA VEGETACIÓ INÚTIL

Remesa gratuïta de fullet

Agent general de venda

Manuel Caze

Rbla. Catalunya, 66 - Barcelona

BONO N.º 3 A títol de pro-
paganda sola-
ment, totes les comandes d'OCCYSOL que
vinguin acompanyades d'aquest Bono dis-
frutaran d'un **DESCOMpte DE 10%** sobre
els preus corrents de venda.

Nom i cognom: .....
Professió: .....
Direcció i n.º: .....
Població: .....
Província: .....

En dirigir-les a vos cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

ESPECIALITATS TRUFFAUT

PER A L'AGRICULTURA

Sements seleccionades
Adobs, Insecticides,

CONCESSIONARI PER A ESPANYA:

R. LLOPART

Passeig de
Gràcia, 49

BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores citeu AGRICULTURA

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: **Pessetes 9** -:- Fora: **Pessetes 10** -:- Estranger: **Pessetes 1**

Número solt: **Pessetes 0,50**

Direcció i Administració : Plaça de Catalunya, 17 (Llibreria Catalònia) : BARCELONA

SUMARI: Fem agradable la vida del pagès, per *Josep Mallart*. — La crisi del vi, per *J. Vilà i Cahúe*. — L'almívar de remolatxa, per *G. Bofill*. — La cria del bestiar llanar, per *J. Serra i Vives*. — La nova política agrària del Govern britànic, per *Spectator*. — L'explotació de coloms, per *Agrícola*. — Notes i Comentaris. — Noticiari. — Informacions comercials, per *Lluís Marsal*. — Consultori, per *R. S.* Bibliografia, per *R. S.*

Fem agradable la vida de pagès

I

UN dels problemes que preocupa més als qui estudien les qüestions econòmiques i socials és el que planteja amb tota la seva força de realitat el fet de l'èxode de la gent dels camps cap a ciutat.

Tothom reconeix en la ciutat una excessiva concentració de gent enlluernada per la vida de comoditats o seduïda per l'afany de guanyar sous fantàstics. Ja sabem que la realitat és molt distinta del que la majoria de la gent de pagès s'imagina.

No ens costaria pas gaire demostrar que les comoditats de la vida de ciutat són molt relatives, i que molts dels qui han deixat el contacte amb les coses de la terra han hagut d'anar a parar a un recó de pis fosc i humit, o han hagut d'ésser recollits per les institucions benèfiques.

No es que vulgui fer una pintura sinistre de l'ex-agricultor que es va fer petit rendista per anar a ciutat a viure sense mals de cap. La pobresa d'esperit que això representa correspon ben bé a la pobresa de mitjans amb què es caracteritza aquesta classe mitja ciutadana, amb la qual es confon. Tampoc parlarem del modest terrassà que vivia del seu jornal i de l'«hort i del porc»; semblaria que vull privar a la ciutat d'aquells treballadors, que són els que més tard regenten les seves més grans empreses i porten les activitats més delicades.

Però a la ciutat hi sobra gent i a pagès n'hi manca. Que vagin a la ciutat aquells que hagin de fer-hi quelcom que valgui la pena ; però que restin al camp els qui no han nascut per a les lluites de la vida complicada de les ciutats

Això és més aviat dit que fet. Què s'ha de fer per a treure del cap d'aquella gent de pagès acomodada la idea d'anar a viure a ciutat? En segon lloc, què farem amb l'excés de treballadors del camp que pretenen anar a ciutat, encara que s'hagin d'ocupar en les darreres feines socials?

Per als primers, la dèria d'anar a viure a ciutat porta de vegades justificacions de gran pes. L'educació dels fills en sol ésser una de grossa. Els centres de cultura de la urbs ofereixen als joves les millors garanties per a la seva cultura superior. Ni les cases de dispeses, ni els collegis internats de règim restrictiu, que eren fins ara els llocs exclusius on s'acollien els estudiants de fora, són prou adequats per a donar al jove que viu lluny de la família una vida corporai i moralment sana.

Però avui comença a haver-hi «residències d'estudiants», llocs on els joves es troben voltats d'invitacions a l'estudi i a les sanes expansions, on segueixen, sense adonar-se'n, el guiatge d'educadors dotats d'amples sentiments paternals. Amb aquestes institucions, els pares no tenen pas motiu per a transplantar les famílies enteres a ciutat. Per uns mesos l'any que el fill estudiant estarà fora, potser amb tantes garanties de bona educació com a casa, no hi ha pas raó per a sacrificar l'existència de tots, petits i grans. Els petits, perquè no solen pas trobar a ciutat els elements que necessiten per a llur creixença i educació : aire, sol, camp obert a la lliure activitat ; els grans, perquè resisteixen molt malament el canvi de vida que suposa anar de pagès a ciutat.

Si passem a considerar els punts de mira dels treballadors, dels jornalers, que s'inclinen a deixar el camp per anar a ciutat, hi trobarem forts elements de desconsideració per a les coses de la terra. Dites com la de què «el treball de la terra és el darrer ofici», apreciacions com la de que la vida del terrassà és la més arrossegada, ens mostren ben clar tot un estat d'esperit contrariat, una acceptació provisional d'una manera de viure i de treballar que es voldria canviar, costi el que costi.

Això suposa un pes que aixafa l'esperit i que ennegreix tota l'existència. Això representa la negació per a tot treball consciencios i productiu.

Aquests aires de pessimisme, estesos en una gran part dels nostres agricultors, alts i baixos, fan produir molt menys gra, molts

menys fruits, dels que la capacitat productiva de la nostra població agrícola ens podria donar: si tingués l'esperit serè, si es llancés al treball plena d'optimisme i de confiança en el resultat de l'esforç intelligent. Això succeeix mentre resta conreant la terra; però encara, després d'haver passat el temps en un treball sense estímul i sense vitalitat, deixa la terra nodridora per anar a començar una lluita més difícil, de la qual no sap si en sortirà vencedor.

Quin remei hi ha? Tot és cosa de l'educació; tot és acció de la cultura. Educació adreçada fonamentalment a reparar la personalitat per a què trobi possibilitats d'eixamplar-se indefinidament dintre del marge de la vida rural; cultura encaminada a equipar tècnicament l'agricultor, a donar-li elements per a la lluita econòmica.

L'escola rural és la que ha de donar aquesta educació d'encarriallament dintre la vida rural, fins ara completament abandonada i més aviat adreçada a fer girar els ulls cap a les grandeses de les ciutats. La revista agrícola, el curset d'ampliació, mentre no tinguem l'escola professional agrícola, amplament oberta a tots, són els que han de donar la cultura instrument de treball, la cultura que orienta en la solució dels problemes pràctics de la vida rural: nous coneixements, nous procediments, nova disposició de instal·lacions, aprofitament de nous elements com l'electricitat, etc.

Amb això, l'existència de l'agricultor esdevindria *agradable*, no es pensaria tant en deixar la terra. Però en un pròxim article hem de parlar més concretament i més de cara a les possibles realitzacions.

JOSEP MALLART

La crisi del vi

V

SEPAREM-NOS per un moment del camí que seguïem, per a ocupar-nos de dos telegrams cursats aquests dies.

La Diputació provincial d'Albacete es dirigí, entre altres, a la de Tarragona sol·licitant la seva cooperació o, si li fos possible, l'anada d'un representant a la reunió de Corporacions que tingué lloc el dia 22 del propassat mes de febrer a Madrid, per a demanar al president del Consell de ministres que solucionés el problema dels alcòhols, de conformitat amb les demandes dels vinyaters.

La Diputació de Tarragona, que té l'obligació de defensar els

interessos vinícoles de les comarques del Baix Penedès, Conca de Barberà, Priorat, Camp de Tarragona, comarca de Valls i part de les de Gandesa i Tortosa, trameté un telegrama al president del Consell de ministres recomanant-li que en solucionar la crisi de la viticultura tingués en compte que Tarragona és el primer port exportador d'Espanya.

Si tenim en compte que el principal mercat consumidor dels nostres vins és França, car segons les dades relatives als anys 1913 a 1921, s'exportaren :

19.720.206 hectolitres de vi a França,
 426.263 a Anglaterra,
 1.123.756 a Bèlgica i
 4.249.816 a altres països,

que França sola, amb Alsàcia, i sense comptar Algèria, té una producció d'uns 70.000.000 d'hectolitres de vi ; que per a poder exportar a França hem de vendre uns 60 francs més barat que els vinyers francesos ; que França només ens compra en anys de mala collita, o bé aquells vins que li calen per a fer els cupatges ; si tenim en compte, per fi, analitzant aquestes condicions, que per a exportar a França hem de vendre a més baix preu que ells, o bé havem d'esperar que un mal any els faci perdre la collita, veurem que la Diputació de Tarragona posposa els interessos dels vinyaters, i per tant els d'importants nuclis de les seves comarques, als del port de Tarragona.

En canvi, l'Associació patronal de gèneres de punt de Mataró ha tramès un telegrama al president del Consell de ministres, demanant que siguin ateses íntegrament les peticions de la Confederació Nacional de Vinyaters, entenent que la mort de la viticultura fóra la ruïna de la indústria.

Ens plau doblement aquest telegrama, perquè ultra de demanar que siguin ateses les demandes dels vinyaters, confirmà les nostres paraules aparegudes en aquestes mateixes columnes, en les quals demostràvem la repercussió que la crisi del vi té en les indústries en general.

I tornant al nostre camí, recordarem que dèiem que mentre el vi ha de pagar, a la seva entrada a les poblacions, un impost de més d'un 60 per 100 del seu preu en els cellers, o d'un 25 per 100 sobre el valor de venda, hi ha vins i licors de marca que no arriben a pagar un 1 per 100 del seu valor.

Aquest impost, a més d'ésser immoral i un incentiu per a la fabricació del vi artificial i l'adulteració del natural, és injust.

Essent les classes mitja i treballadora les principals consumidores del vi comú, sobre aquestes pesa la quasi totalitat de l'impost de la recaptació de l'impost sobre el vi; al cap de l'any haurà pagat 36'50 pessetes per aquest impost.

És injust, perquè un hectolitre de vi d'un valor de 35 pessetes, en paga 10 al Municipi, i 10 en paga també un hectolitre de vi generós, escumós o un licor de marca, que es paga a 600 pessetes l'hectolitre.

Les grans capitals tenen prou mitjans per a cobrir-se dels ingressos que l'impost sobre el vi els produeix, com en disposen també els pobles de menys importància. Amb els repartiments veïnals en els pobles, on tothom es coneix i pot aquilatar-se la riquesa de cadascú, i els arbitris municipals en les capitals poden viure com abans vivien, sense necessitat de fer pagar a la viticultura i als consumidors dels seus productes l'estar mancats d'una orientació en la tributació municipal.

L'impost sobre els vins fóra possible de suprimir-lo per complet, havent-hi com hi ha altres fonts d'ingressos que permeten equilibrar el pressupost, podent, en darrer terme, gravar la benzina, tal com ha fet ja algun Municipi, però si no es volen treure del tot, el menys que es pot demanar és una escala de tributació equitativa.

Fent tributar les begudes alcohòliques amb un 15 per 100 del seu valor, els Municipis recaptarien, aproximadament, per l'impost sobre alcohols, el valor total del que avui cobren.

Segons aquesta escala, els vins d'un valor de 30 a 35 pessetes hectolitre, pagarien 5 cèntims litre.

Els aiguardents i alcohols, que tenen un preu mitjà de 300 pessetes hectolitre, pagarien 45 pessetes per hectolitre; encara que, per tractar-se de begudes que són venudes en quantitats petites, podria augmentar-se fins a 50 cèntims litre.

Els vins generosos i escumosos, el preu dels quals va de 400 a 600 pessetes hectolitre, pagarien 75 pessetes per hectolitre, o sia 0'75 per litre.

Disposem de la recaptació del Municipi de València durant l'exercici de 1923-24, que és com segueix:

Vins escumosos i especials:	8.349 h a 10 ptes. un.	83.490'--
Licors i alcohols...	8.178 h a 20 ptes. un.	163.570'--
Vins comuns ...	139.008 h a 10 ptes. un.	1.390.089'--
Recaptació total, pessetes ...		1.637.149'--

Amb l'escala que deixem dita, aquest ingrés quedaria compensat com segueix :

Vins escumosos i especials.	8.346 h. a 75 ptes. un.	626.175'—
Licors i alcohols	8.178 h a 50 ptes. un.	408.900'—
Vins comuns	139.008 h a 5 ptes. un.	695.045'—

Total a què puja la recaptació : Pessetes ... 1.730.120'—

No hi ha l'ingrés per cervesa, que no faria variar ço que deixem dit, tota vegada que la cervesa, d'acord amb el seu preu, hauria de pagar la mateixa quantitat de pessetes 10 per hectolitre que la grava, per la mateixa raó, la quantitat que figurés en els ingressos del Municipi de València fóra la mateixa que hauria de figurar en la recaptació, tal com proposem.

Les solucions existeixen, i com veiem, es troben amb facilitat ; només cal posar tot l'interès i bona voluntat que requereix la greu crisi vitícola.

J. VILA CAHUÉ

L'almivar de remolatxa

AMB la remolatxa sucrera, que es conrea a algunes comarques de Catalunya, hom pot fer un excellent aixarop o almívat per a emprar en l'elaboració de confits, dolços, pastes, licors, mermelades i compotes, obtenint el mateix gust i les mateixes propietats alimentoses que amb sucre. La preparació és força senzilla ; pot fer-se usant atuells corrents que es troben a totes les cases.

Heu's aquí com es procedeix :

Les remolatxes un cop arrencades es renten i netegen curosament, es tallen les fulles i els extrems, deixant la part llisa i blanca i es pelen amb un ganivet ben esmolat.

Després es fan a llesques les més fines possible, que es posen immediatament en aigua, per a evitar que s'oxidin i es tornin negres. L'aigua s'ha d'escalfar a uns 80 graus i no ha de posar-se en excés ; cal només la suficient per a cobrir les llesques. Es deixen aquestes durant una hora o un xic més en l'aigua, per a donar temps que aquesta dissolgui el sucre contingut a la bledarrave. Es decanta aleshores i les llesques es poden espremer si hom vol aprofitar els

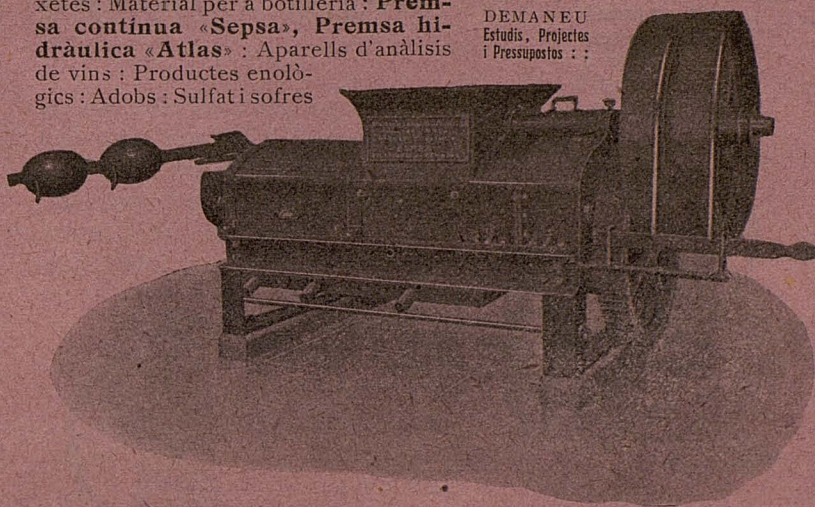
Societat Enològica del Penedès, S. A.

Trepitjadors, Premses, Bombes i tota classe de maquinària vinícola : Motors i transmissions : Mangueres, recorts i aixetes : Material per a botilleria : **Prem-sa contínua «Sepsa», Premsa hidràulica «Atlas»** : Aparells d'anàlisis de vins : Productes enològics : Adobs : Sulfat i sofres

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Sucursals a Reus, Ciptana i Xerez de la Frontera / /

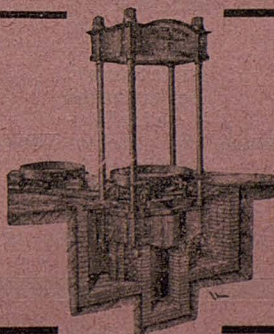
DEMANEU
Estudis, Projectes
i Pressupostos : :

TALLERS PFEIFFER

A. CASAJUANA PFEIFFER, Enginyer Industrial
Pere IV, 109 - Casa fundada en 1855 - Barcelona

Fundició i construcció de maquinària en general - Especialitat en maquinària per a elevació d'aigües - Fabricació d'olis - Elaboració de vins - Bombes d'embol per a totes les aplicacions - Premses i bombes hidràuliques - Trens de sanejament - Arades - Molins de vent - Cilindres de paper per a calàndries - Tuberíes - Preses i vàlvules de totes classes, etc. etc.

Basculas

Arques per a Cabals

Pibernat

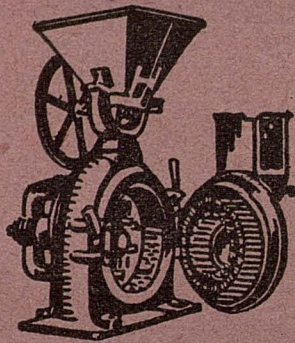
PARLAMENT-9-11-BARCELONA

Molí Triturador Belga

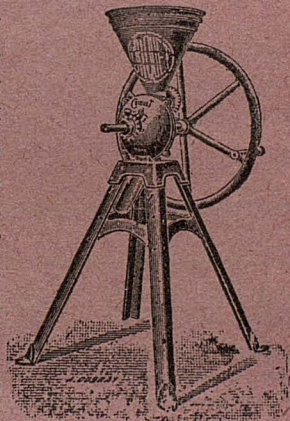
L'únic que
reuneix tots
els avantat-
ges i neces-
sitats per a
l'elaboració
de pinsos.

"Royal Triumph"

Tenim mun-
tada una
secció d'as-
saigs, on po-
den veure's
funcionar.
Referències
a satisfac-
ció. Moltes
facilitats de
pagament.

Els més perfectes del món, molen,
tamissen i barregen amb una
sola passada totes les matèries, ja si-
guin dures, mig-dures o flonges: ce-
reals, palles, alfals, garrofes, terres,
sucre, calç, guix, troncs, fulles, dro-
gues, ossos,
ordi, civa-
da, draps,
sofre, espi-
gues de blat
de moro,
canyes,
adobs, etc.,
especial per
a barreges
: íntimes :

Grans existències de Molins a mà : Prospectes gratis

POLVORITZADOR "LE RATIONNEL"

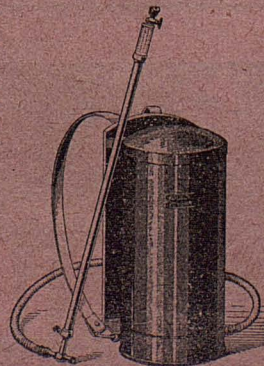
Per aire comprimit : Alta pressió contínua : La compressió
de l'aire sols es verifica una vegada al dia : El més eficaç per
al tractament dels arbres : Adquirit pels Serveis Tècnics
d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya : Blanqueja
i pinta 100 metres quadrats en 10 minuts : Adoptat per més
de 200 pintors de Barcelona.

LA XERINGA AVICOLA

PER A TRACTAMENTS DEL
BESTIAR, AUS I JARDINS

Maurici Hening Representant

Flores, 5 (Entre Ronda i Carrer Sant Pau) Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu «Agricultura»

residus de sucre que contenen, o millor es donen tal com surten als porcs o a l'aviram.

El suc estret s'escalfa a pressió, a uns 108 graus, en un recipient ben tapat, durant una hora. Després es filtra a través d'un drap net per separar el coàgul que s'ha format. Això és necessari per a treure a l'aixarop el gust de verd o de farratge que tindria.

Si hom no disposa d'un recipient que tanqui hermèticament i no pot per tant escalfar a 108 graus, pot sotmetre's el líquid a l'ebullició a 100 graus; a aquesta temperatura no es coagulen totes les substàncies que donen el gust de verd, i l'aixarop no resultarà tan bo, encara que igualment menjable.

L'extracte passat pel drap després de la primera cocció és posat en una caldera de ferro estanyat o d'alumini, porcellana o vidre i ja mai de coure o ferro, perquè el primer confereix al líquid un sabor desagradable i el segon un color fosc.

L'aixarop es conserva en vasos o ampolles netes, esterilitzades amb aigua bullent. Convé envasar-lo mentre està calent, tancant el recipient que el conté, hermèticament. Si no es fa així pot fermentar.

L'aixarop de remolatxa cristallitza amb facilitat, sobretot si es posa en llocs freds; els cristalls són com els del sucre candi.

S'usa l'aixarop en lloc de mel, per preparar confits, dolços, pastes de color fosc, mermelades i compotes.

G. BOFILL

VITICULTORS

SULFATEU AMB
CALDOS A
BASE DE SOSA

Demaneu fullets explicatius i fórmules gratuïtes a SOLVAY I C.^a,
Apartat 403, o Passeig de Gràcia,
44, 2.º, 1.ª :: BARCELONA

La cria del bestiar llanar

No em proposo de fer un estudi sobre factor tan important dintre l'economia de la nostra terra com és la cria de bestiar llanar, però sí exposar quelcom que la pràctica ens ensenya tot seguint el camí assenyalat pels tècnics.

Diu el professor Rossell i Vilà : «El problema dels beneficis en ramaderia depèn principalment d'alimentar el bestiar bé i barat.» Això és una raó que salta a la vista. Allò que fan molts ramaders d'esperar el bon temps que l'herba dels pasturatges creixi i engreixar el ramat i les xaiades, o bé fer que les ovelles en aquest temps pareixin, és treballar amb pèrdues. Una constant relació amb ramaders i guanyers ens ho demostra, i. d'una manera més palesa, aquests últims anys, que, per raó de les secades, bona part de l'any s'ha hagut d'alimentar el bestiar al corral. Als qui han disposat de cabals per a donar grans i farines al bestiar, el preu de la *carrau* els ha ben recompensat, mentre que la majoria de guanyers que sols compten amb l'herba dels pasturatges, tot i l'alt preu de la *carrau*, han fet uns guanys ben migrats, causa que en aquests últims anys s'accentuï més i més la carestia de bestiar a les fires i mercats. Per a donar una idea molt exacta diré que em deia no fa molt temps un conegut ramader que, de dos poblets d'una comarca de Lleida, els guanyers que havien deixat de tenir bestiar, produïen mil xais l'any, sense comptar els moltons que recriaven. Doncs bé ; tot i això, hom diu amb ferma convicció que es pot criar bestiar ; però per això s'ha d'ésser un perfecte ramader, que no miri allò que es feia deu o quinze anys enrera i deixi fer allò que ara fan la majoria d'ells, passant-se d'explotadors a negociants, i ens trobem que d'aquests en sobren i dels altres en manquen. No s'han posat les activitats en cercar el mitjà d'explotar amb un màxim de guanys, sinó en negociar passant-se els ramats d'un ramader a l'altre, cosa que hauria fet encarir molt més el preu de la *carrau*, si no fos que qui posa el preu a mercat és el bestiar foraster, i per tant equival a dir que els nostres ramaders es passen la vida sense guanyar un cèntim.

Hem de dir també que són poques les comarques on es pugui tenir el ramat tot l'any ; a les unes durant l'hivern es troben que són comptats els dies que poden treure el ramat del corral, sigui per boires o per neus ; a les altres, durant l'estiu, per massa caloroses no s'hi pot tenir bestiar. Aquestes últimes quasi no són rama-

deres, però convé que ho siguin, i sols així, sense deixar d'ésser explotador, es pot passar el ramat d'un ramader a l'altre, o sigui d'una comarca on s'ha acabat el menjar a una altra que en tingui, el bestiar no patirà gana. Fent-ho així, les ovelles poden criar dos cops cada setze mesos.

Com hem dit, les ovelles passaran l'hivern en una comarca i durant el bon temps en una altra; el ramader ha de tenir cura que quan hagi de tornar a vendre les ovelles, després d'haver-les-hi fet fer una cria, tornin a estar prenyades, de manera que quan les faci cobrir, hi hagi un marrà per a cada vint-i-cinc o trenta ovelles; fent-ho així el ramat en pocs dies parirà i s'estalvia molta feina per una part, i per l'altra no ens trobaríem com moltes vegades ens trobem, que els xais d'un mateix ramat es duen un, dos i tres mesos de diferència, i així encara que les ovelles vagin ben alimentades, és impossible que facin més d'una cria a l'any.

Les ovelles quant més alimentades, més llet treuen, i no cal pas dir-ho, la llet és l'aliment més nutritiu. Hi ha un perill amb la llet, fàcil d'evitar, i és, si l'ovella menja qualche herba o matoll, que trastornant-la a ella, mati o faci emmalaltir el xai. Amb les ravenisses i roldons, s'hi té de parar compte; a un pasturatge on hi hagi moltes ravenisses no s'hi pot dur el ramat fins que l'herba sigui ben eixuta i que el bestiar hagi menjat una estona al bosc. Aquesta herba aixafada o mastegada fa una pudor tan forta que un hom, sense saber si han menjat, ho coneixerà si va al corral—quan les ovelles arriben de pasturar—amb el baf que els surt de la boca; si l'ovella begués aigua, moriria, i en alguns casos, encara que no en beguin, se'ls fan unes butllofes d'aigua a la tela i enganxades a la tripa, i moren rebentades. El baf que els hi fa la boca també el fa la *carrau*, el moll dels ossos i la llet. Així és que el xai, amb molta menys resistència que la mare, pot ésser una víctima de les ravenisses.

El roldó embriaga l'ovella; per a evitar-ho o per a què no agafin l'embriaguesa tan forta, no n'han de menjar en dejú ni després beure aigua, car en cas contrari moririen. Per a curar l'embriaguesa se'ls dona vi, o bé agafant-les-hi el morro i privant que respirin, fins que l'animal no pot resistir més i s'aixeca dret o bé prova de desfer-se de la mà que el tapa. En algun cas, si l'ovella ha menjat molt de roldó, amb la llet embriaga el xai; els comença l'embriagament minuts després d'haver mamat i amb una forta excitació de nervis; els ulls els fan pampallugues, treuen bava per la boca i cauen. He vist un cas molt singular, provocat per una d'aquestes embriagueses: el xai donava voltes i amb el morro fur-

gava el jaç amb molt de neguit i donava un que altre bel ; el següent dia mamava com si no hagués passat res, però quan les ovelles varen sortir a pasturar, que és quan els xais mengen el gra, aquest, altra volta va posar-se a furgar el jaç, però no amb el neguit del dia abans ; de moment hom cregué que aquest estat li produïa algun mal al cap, però duent-lo a la menjadora va posar-se a menjar com un desesperat ; de quan en quan treïa el morro de la menjadora i furgava el jaç ; hom el posava altra volta a la menjadora i tornava a menjar com si no fos a temps ; vaig fer amb la mà acció de donar-li un cop al cap, i no va fer cap suspensió, cosa que em donà a comprendre que el xai havia quedat cec ; passà un altre dia i ja tornava a veure-hi i estava eixerit com els altres.

Un tip de llet pot produir diarrea al xai, i és molt probable que emmalalteixi i no mami : el xai anirà emmagrint-se i pot morir. Per a curar-lo va molt bé de munyir la llet de la mare i barrejar-la meitat per meitat amb aigua de tilla, i es dóna a beure al xai al matí, al migdia i al vespre ; moltes vegades al cap de dos dies el xai ja torna a mamar, cosa que demostra que ja està bo.

Els xais que van destinats a l'escorxador, tot i mamant molta llet, és necessari que quan comencen a menjar ja se'ls doni una ració molt nutritiva ; hom ha pesat xais als tres mesos d'haver nascut i han pesat vint-i-dos quilogrames, pes viu, alimentant-los de la manera que vaig a explicar :

Els xais que van destinats a l'escorxador no han d'anar a pasturar ; quan comencen a menjar se'ls dóna una ració de civada en gra i una de farratge ; als cinc o sis dies se'ls dóna la mateixa quantitat de gra, però s'hi barreja una quarta part d'erps, també en gra, de manera que es vagi cada dia augmentant la quantitat d'erps i disminuint a proporció la de civada, fins a arribar que se'ls doni una quarta part de civada i la resta erps. La quantitat de gra i farratge que s'ha de donar per xai ho veurà el ramader ; hom fa de manera que quan arribin les ovelles de pasturar, s'hagin de menjar el gra i farratge que els xais han deixat. Fent-ho així, és convenient durant el dia de donar alguna mirada a la xaiada, car és molt possible que algun sigui golut i mengi una quantitat de gra que l'estómac no pugui digerir. Quan això passa el trobareu ajegut, estirat de cames i ben juntades, amb els ulls que sembla que vulguin eixir del cap ; si el poseu dret torna a caure. El remei és ben senzill i radical : donar-li mig decilitre d'aigua salada ; als pocs moments veureu que el xai fa uns estosecs i es posa a caminar ; al cap d'algunes hores ja és igual que no hagi passat res.

És molt probable que en parir les ovelles n'hi hagi alguna

que no pugui fer la despulla o que no hagi quedat ben neta ; la veureu trista i esborronada ; no menja, no fa cas del xai, ni tampoc no té gens de llet. El remei és ben senzill : posar deu cèntims de safrà en una botella de gaseosa que contingui les dues terceres parts d'aigua calent ; se sacseja fort la botella fins que l'aigua ha agafat un color groc-vermell ; fet això, es dóna a l'ovella ; després de poques hores ja haurà fet la despulla i anirà prenent el posat de com si ja estigués bona.

També se'n troba alguna que no pot fer el xai, sigui perquè aquest és gros, o bé perquè una de les cames està en mala posició i no surten juntes amb el cap. En aquests casos, si no es treu el xai quedarà ofegat ; manera de treure'l és estirar amb molt compte les dues potes, fins que hagin passat les espatlles ; la primera extremitat de l'ovella ja farà sortir tot el cos ; s'acaba de fer sortir les cames del darrera i es dóna a l'lepar a l'ovella. Si té una cama en mala posició, s'ha de fer de manera de juntar-les i mirar si l'ovella pot fer el xai sense haver-lo d'estirar.

Si hi ha algun part doble l'ovella necessita doble ració, i per tant s'ha de posar a part. Però és preferible si n'hi ha una que faci pocs dies hagi parit i tingui el xai mort, de fer-n'hi afillar un ; manera de fer-ho és mullar i fregar el xai amb llet de l'ovella que ha d'afillar-lo i posar xai i ovella junts en un departament : l'ovella en ensumar el xai creurà que és el seu i se l'estimarà.

J. SERRA I VIVES

La nova política agrària del Govern britànic

El problema agrari a la Gran Bretanya té una gran actualitat, perquè no es tracta sols de defensar la posició actual en què es troba, sinó procurar un major desenrotllament per tal que hi puguin trobar feina milers d'obers que estan sense ocupació. En pocs anys s'havien dictat dues disposicions importants a favor de l'agricultura, que són la «Mall Holding Act», en virtut de la qual un propietari pot ésser expropiat per repartir la terra, i la llei de 1924 fixant el salari mínim per als treballadors. Darrerament el partit conservador i el lliberal s'han ocupat a fons de la qüestió agrària, presentant solucions que són dignes de tenir-se en compte.

* * *

El dia 2 de febrer el Govern britànic féu distribuir un «Llibre blanc», referent a la seva política agrària. Aquest document estava en preparació d'ençà del retorn dels conservadors al poder, i ha estat fet després d'examinar nombroses memòries i proposicions procedents d'associacions agrícoles. Aquestes manifestacions d'opinió estan totes d'acord en la idea que un programa agrari ha d'oobeir a dos objectius: primer, fer produir a la terra, en interès del país, la major quantitat possible de productes alimenticis; segon, fer viure, i d'una manera convenient, el major nombre possible de treballadors.

Sobre aquests dos principis l'acord és unànime, però, en canvi, hi ha discrepàncies profundes sobre els mitjans d'aplicar-los. El Govern ha pres un camí i ha decidit presentar les solucions que li han semblat millors. El «Llibre blanc» diu: «Un augment de la producció i un augment del treball a la terra s'obtindrien gràcies a un augment considerable de la superfície conreable; però és clar que, donats els preus actuals dels cereals, aquest darrer augment sols pot ésser realitzat: Primer, establint drets protectors sobre els cereals importats; la qual cosa fóra contrària als compromisos presos pel Govern i als programes dels altres partits polítics; segon, el lliurament d'una subvenció d'una espècie o altra.

El Govern—continua dient el llibre—ha examinat els projectes de subvenció que se li han presentat i no n'ha pogut acceptar cap. Tots preveien una durada d'aplicació illimitada i haurien necessitat crèdits importants per a obtenir resultats apreciables, sota el punt de mira de l'extensió, sigui de la superfície o del treball a la terra. Una despesa anyal de 10 milions de lliures, o sia prop de dues lliures per acre, seria considerable en l'estat actual de les finances, i no donaria pas necessàriament resultats corresponents als crèdits esmerçats. Per altra part, una subvenció fóra difícil de repartir d'una manera equitativa.

Generalment, per a justificar les despeses s'indica l'interès de la defensa nacional a favor de l'extensió de la superfície conreable. Ferò el Govern ha arribat a la conclusió que aquest argument no és valid. «El més gran augment de la producció que hom podria obtenir seria relativament mínim, sota el punt de mira de la defensa nacional, en comparació de la despesa.» Tots els projectes sotmesos al Govern preveien l'extensió de les superfícies consagrades al blat, però cap d'ells no hauria fet el país independent per a la seva alimentació en pa, llevat de fer despeses extraordinàries.

El document del Govern acaba amb la següent conclusió: «Per altra part, sota el punt de mira purament econòmic, serà probablement més avantatjós per al pagès britànic emprar tots els mitjans dels quals disposa a intensificar la cria del bestiar, de manera a satisfer la demanda de la població en carn i llet.»

Sobre aquesta base el Govern britànic vol edificar la seva política agrària, mitjançant un desenrotllament considerable i en formes variades del crèdit agrícola, qüestió encara en estudi i que serà objecte d'una llei. Després preveu donar una gran extensió als «small holdings» o petites propietats. Afavorirà la repoblació forestal, els treballs d'irrigació, les recerques i l'ensenyament agrícola; la millora de les habitacions rurals; el sosteniment de les carreteres no classificades; la lluita contra les epidèmies que delmen els ramats; presentarà un projecte de llei per organitzar un sistema de marques d'articles alimenticis, que permetrà de conèixer si són produïts a la Gran Bretanya, a l'Imperi o a l'estranger.

* * *

La Unió nacional dels arrendadors, que és l'agrupament més important, s'ha mostrat decebuda davant l'abandó pel Govern de tota idea de protecció duanera o de subvenció. Recorda les promeses proteccionistes fetes temps enrera per Mr. Bonar Law o per Mr. Baldwin, i persisteix a reclamar un règim de favor per a l'agricultura, basant-se en el que s'ha fet per a la indústria hullera i altres.

El ministre d'Agricultura ha justificat el canvi d'orientació del Govern dient als arrendadors que la protecció no figurava en el programa de les darreres eleccions. «La vàrem proposar al país la vegada anterior, i fórem vençuts pel seu refús. Ens hem compromès a no tornar a parlar-ne mentre duri el Parlament actual. És també evident que els dos altres partits en són encara molt menys partidaris que nosaltres. Mr. Baldwin, pel juliol de 1925 va dir també que l'agricultura no havia de confiar en la protecció, igual que les altres indústries del país.»

En canvi ha canviat el criteri de Mr. Baldwin respecte a l'augment de l'extensió del conreu del blat. Durant la campanya electoral de 1924, digué que «una nova reducció en les collites de blat fóra perillosa en temps de guerra», i preconitzava l'extensió de les terres de conreu. El ministre havia dit: «En l'opinió del Govern, és de gran importància conservar, i si és possible augmentar, l'extensió de la terra conreable. Aquestes terres, si hom les compara amb els prats permanents, donen d'una manera general més de

treball i més productes agrícoles, les dues coses ben convenients a les necessitats del país. El Govern pensà reunir una conferència, i entre el programa a elaborar hi figurava l'extensió del conreu. Ara ha abandonat del tot aquest programa i adopta el d'impulsar la cria de bestiar.»

* * *

El partit il·liberal aprova el programa agrari en la conferència especial celebrada a Londres els dies 17, 18 i 19 de febrer. La iniciativa i el fons del programa són deguts a Lloyd George, el qual hagué de sostenir fortes batalles entre els membres del partit, per aconseguir que fos aprovat.

La primera resolució que fou aprovada, deia: «Considerant la situació de l'agricultura; que el sistema actual ha fet fallida en un gran nombre de districtes; que els remeis de la «protecció» i de la «subvenció» són igualment inadmissibles, la conferència estima que són necessàries extenses i profundes reformes, especialment per a facilitar al treballador o propietari l'accés a la propietat, per augmentar la seguretat del pagès i la producció nacional d'aliments. La base de la reforma està en el principi que el dret de tot ocupant de la terra depèn de l'ús que cal fer-ne en interès de tota la nació». S'hi afegí una esmena imposant als propietaris la mateixa obligació que als ocupants de la terra.

La segona resolució era formada de dues parts: una referent a la situació del treballador agrícola, i l'altra a l'arrendador. Respecte al primer punt, s'aprovà que cal garantir a tots els treballadors un salari vital; una quantitat suficient d'habitacions independents de les explotacions agrícoles; el benefici d'un jardí i almenys de mig acre de terra, mitjançant un preu equitatiu d'arrendament; facilitats per obtenir petites explotacions o capaces per una família; el crèdit necessari per a permetre'ls aprofitar-se d'aquests diversos avantatges. Quant al segon punt, es declara que cal assegurar als arrendataris la seguretat de llur possessió sota la reserva de l'interès públic; el dret de fer millores i obtenir indemnitzacions per aquestes; fer arrendaments equitatius, tenint sols en compte el valor agrícola de la terra; l'ajut de l'Estat per a les millores i la completa explotació de la finca i una protecció legal més eficaç contra els danys fets per la caça.

Per executar l'obra de regeneració rural, tenint en compte les condicions diferents que existeixen al país, caldrà que a cada comtat hi hagi una autoritat agrícola representativa composta de propietaris, d'arrendadors agrícoles, i assistida de funcionaris de categoria elevada. Aquesta autoritat ha de tenir per atribucions vi-

gilar totes les terres de la seva circumscripció i afavorir els bons mètodes de conreu; pendre tota terra mal conreada o mal arrendada i encarregar-se de l'explotació en interès del bon conreu i de l'interès del país; donar satisfacció a les demandes justificades de petites possessions, de manera que tot treballador que ho desitgi rebi almenys mitja acre de terra; tindrà el dret de pendre totes les terres necessàries per assolir els objectius esmentats i, llevat que el ministre s'hi oposi, de pendre tota terra que el propietari es vulgui vendre. També s'apoderarà de tota explotació l'arrendament de la qual expiri, llevat que el propietari no la vulgui dirigir ell mateix. Finalment, l'autoritat agrícola del comtat s'ocuparà de desenrotllar la cooperació en la producció i la venda dels productes, l'ensenyament i les recerques, les indústries rurals i les distraccions ofertes als habitants del camp.

Respecte a les possessions, que fou el principal punt de discussió, s'arribà a un text transaccional que diu que la possessió de la terra ha de comportar diverses possessions, segons les condicions locals; la terra presa per l'autoritat agrícola del comtat, serà arrendada habitualment, segons el sistema de conreu, però ho podrà ésser també segons la possessió antiga sempre en ús i l'autoritat pendrà al seu càrrec les reparacions. La terra que no sigui presa per l'autoritat, serà sotmesa al règim actual, sempre que siguin garantits els drets de l'arrendador. Una altra resolució estipula que el preu pagat al propietari per la terra presa per l'autoritat serà equitatiu, basat sobre una evaluació, i podrà ésser abonat en una sola vegada o per indemnitzacions.

* * *

Comparats els programes conservador i lliberal, hom observa un dels contrastos més paradoxals. El partit lliberal, l'hereu del lliurecanvi anglès, es mostra ara posseït d'un intervencionisme agudíssim. En canvi, el partit conservador, que defensa el proteccionisme britànic i imperial, tenint sota seu la responsabilitat del poder, no s'atreveix a presentar un programa conforme a les seves conviccions. Les vinents eleccions, si el partit lliberal manté el seu programa agrari, seran molt curioses, perquè aleshores caldrà preguntar en què es basa per a mantenir el lliurecanvi. Vol que la porta sigui oberta per a tothom, però que el país protegeixi l'agricultura d'una manera decidida? En aquest cas, com queda la teoria de la selecció de productes entre els diversos països i, segons la qual, cada país ha de dedicar-se a aquelles activitats que per naturalesa li són més planeres? Tots sabem que Lloyd George, mentre fou

al poder, practicà una política d'intens intervencionisme de l'Estat. Les necessitats li ho aconsellaven, i això és una demostració que el naturalisme dels lliberals era utòpic. Lloyd George va dir en un discurs, el 25 d'octubre de 1924: «Hi hagué moments, durant la guerra, en els quals el proveïment del país sols era assegurat per tres mesos. Des d'aleshores he restat més convençut que mai que és essencial, sota el punt de mira de la seguretat nacional, que el país utilitzi tota la seva força, tots els seus recursos, tot el que posseeix, a l'extensió del conreu, de manera que no ens tornem a trobar mai més en una situació tan perillosa.»

Aquestes paraules són una confessió sincera que la política econòmica cal orientar-la segons les realitats i no sobre les teories simplement. L'exemple dels lliberals anglesos és convenient que l'imitin aquells que encara parlen d'incompatibilitats entre la indústria i l'agricultura d'un país. Un poble ha de procurar desenrotllar totes les seves activitats possibles, i no tancar-se en uns límits estrets.

SPECTATOR

L'explotació de coloms

BEN poca atenció s'ha prestat al nostre país a l'explotació de coloms. Des de fa algun temps hom dóna a la cria de l'avi-ran la importància que mereix, però l'interès no passa de la cria de gallines. Bé és veritat que la producció de coloms no té les possibilitats de consum, i per tant, de beneficis de la cria de gallines, però ens sembla que una i altra són compatibles, i que en determinades condicions el colom pot deixar una utilitat considerable, sobretot si es compara amb les despeses i els treballs senzills que ocasiona.

Amb la cria de coloms hom es pot proposar dos objectes: la producció de races de luxe i la producció de colomins per al consum.

La primera és cosa o d'aficionats o de persones dedicades a la cria de coloms per a la venda de productors. En aquest grup entren els productors de coloms missatgers, els quals, d'ençà de la invenció i extensió de la telegrafia sense fils, han perdut no poc de llur importància. A l'agricultor l'interessa la producció de coloms per al consum.

La cria de coloms pot fer-se en reclusió, això és, en colomars tancats, i en tal cas l'alimentació corre tota a càrrec del pagès, o

en llibertat completa, deixant el colom que se la campi com pugui. Cap dels dos sistemes ens sembla acceptable. Per a nosaltres és millor un tipus intermedi en el qual hi hagi reclusió i llibertat.

Els colomars s'han d'instalar en lloc alt, sec i ben ventilat, perquè reuneixin les necessàries condicions d'higiene, i han d'ésser prop de la casa de pagès per facilitar la vigilància.

Si hom vol, pot fer-los molt bonics: de forma cilíndrica, de diàmetre i alçada variable, coberts per un sostre cònic, amb ala d'uns 50 centímetres, per a què la caiguda de les aigües no tingui lloc al peu mateix de les construccions; des d'un dos metres de terra, fins a cinc metres del sostre, es fan els nius de 25 centímetres d'ample i d'alt i de 30 de profunditat. A la part davantera es col·loca una planxa de vol d'uns 10 centímetres d'ample per a què els coloms puguin arribar al niu. Demés, a la llinda de cada niu es fa una petita vora per a impedir que els ous puguin caure. Al damunt de la renglera més alta dels nius es posa una fusta d'uns 40 centímetres d'ample, per a què els coloms puguin passejar. El paviment es fa impermeable i amb lleugera inclinació per a facilitar el rentat i la neteja. És convenient poder tancar els nius durant les nits, per a evitar que siguin assaltats pels enemics dels coloms.

Aquest que breument acabem de descriure és un colomar de senyor. Més econòmicament es pot fer un colomar de la següent manera: Es planten dos pals de l'alçada que es vulgui, i separats per una distància de tres a cinc metres; s'uneixen amb uns tirants horitzontals. Al damunt d'aquests es claven caixes de fusta o llatges que es divideixen en nius. De pisos d'aquests se'n poden fer els que es vulguin. Durant la nit es tanquen i de dia amb una politja i una corda s'accionen les portes de cada renglera vertical per a donar sortida als coloms.

En començar la cria de coloms, cal preocupar-se dels reproductors. Val més despendre unes pessetes més i tenir bones parelles que, per estalviar, comprar coloms de mala raça.

Per aconseguir que les parelles s'uneixin i prenguin el niu que se'ls dona, es tanquen el mascle i la femella junts en una cella proveïda d'una menjadora i d'un abeurador i s'hi deixen fins a la primera posta. D'aquesta manera queda assegurat l'aparellament i l'amor al niu.

Si es tracta de coloms agermanats es posaran tancats durant uns quinze dies, al cap dels quals, en una tarda ennuvolada es deixaran sortir per primera vegada. Els núvols faran que no s'allunyin massa i que tornin sols al niu.

La femella posa el segon ou amb 46 hores de diferència. La

incubació, com és sabut, és feta pel mascle i per la femella. Dura disset dies i els coloms són alimentats pels seus pares fins al vint o vint-i-cinquè dia, en què ja mengen tots sols.

Aleshores és el moment de lliurar-los al consum.

Els coloms acostumen a fer unes vuit postes a l'any, que signifiquen setze colomins.

Als cinc o sis mesos, els colomins han arribat a l'edat adulta, és a dir, fan llur primera posta.

Cal inspeccionar sovint el colomar per a descobrir l'aparició de les malalties, per a conèixer les parelles poc productores i per a fer-ne la neteja. Si hom es preocupa d'aquesta redueix molt la possibilitat de malures. La més freqüent sol ésser la diftèria. Els coloms atacats respiren amb dificultat, presenten taques blanc-groguenques a la mucosa bucal i moren per asfíxia. Els millor, en nectar els primers símptomes és sacrificar els malalts, car la malaltia és contagiosa, i practicar una enèrgica desinfecció de tot el colomar.

Cal també evitar que quedin coloms morts als nius i fer-ne la neteja quan els colomins l'abandonen. D'aquesta manera s'allunya el perill de malalties i es destrueixen els insectes paràsits.

Quan un colom es troba desaparellat cal proporcionar-li un company, perquè ultra ésser una càrrega inútil per al colomar, marxaria. El sistema per a fer-ho és l'indicat més amunt.

Els coloms són molt amants dels grans, de manera que quan són en llibertat s'encarreguen ells mateixos de cercar-los; però, per a què no vagin gaire lluny del colomar, posant-se a l'alcanç de caçadors o entrant en contacte amb coloms veïns, que podrien atreure'ls, convé de proporcionar-los una part que pot ésser constituïda per blatdemoro, blat, ordi, etc. Els aliments s'han de donar sempre a la mateixa hora, en un lloc net. També se'ls donen residus de cuina, que mengen amb gust. El granet de raïm els va molt bé.

Es calcula que els coloms consumeixen uns 50 quilos de gra a l'any.

AGRICOLA

L'agricultura i la ramaderia han d'anar blegades. Tot bon pagès ha de criar bestiar. Així, ultra augmentar els seus ingressos amb els productes del bestiar, els augmenta també pel major producte que obté de les terres que conrea.

NOTES I COMENTARIS

L'adobada de la vinya

Des de fa cinc anys, la Societat d'Agricultura de l'Hérault, a França, estudia l'acció dels adobs sobre la vinya.

Els millors resultats han estat donats per una fórmula proposada per Lagatu, professor de química a l'Escola de Montpel·lier, la característica de la qual és la següent: el nitrogen no és absorbit per les arrels de la vinya sinó a mesura del desenrotllament de la vegetació; cal, per tant, donar-lo en formes que permetin una assimilació progressiva. Aquestes són: nitrat de potassa, immediatament assimilable, sang seca, l'acció de la qual es deixarà sentir un xic més tard, i banyes polvoritzades que seran absorbides després.

Lagatu aconsella d'emprar per hectàrea 80 quilogrames de nitrogen, dels quals 40 de sang seca, 20 de banyes polvoritzades i 20 de nitrat potàssic, afegint 75 quilogrames d'àcid fosfòric, amb superfosfat, i 90 de potassa, dels quals 66 es donen ja amb el nitrat potàssic i els restants amb sulfat de potassa. En xifres arrodonides:

Sang seca	300 quilos
Banyes en pols	150 »
Nitrat de potassa	150 »
Superfosfat	500 »
Sulfat potàssic... ..	50 »

Aquest adob s'ha demostrat fins ara, en les esmentades experiències, superior a tots els altres, compresos els fems, usats en dosis iguals de principis fertilitzants.

Cal, però, reduir-la d'una quarta part o de la mitat en les vinyes de terres pobres, en les quals la planta no podria utilitzar dosis elevades d'aliments.

Com es mesura la quantitat de llavor que reparteix una sembradora

Es mesura la distància entre les rodes i es multiplica per la circumferència de la roda posterior. S'obté així la superfície de terreny sembrat en una volta completa de la roda.

Suposem una sembradora que tingui les rodes separades 1'40 metres i que la circumferència de la roda sigui 2'50 metres. La superfície recorreguda sobre el terreny, en una volta completa de la roda, serà: $2'50 \times 1'40 = 3'50$ metres quadrats.

Posada la màquina a punt de funcionar i omplerta de llavor la tramuja, s'aixeca, i mantenint horitzontal la tramuja, es baixen les

relles—aixecant la palanca posterior—i després d'haver estès per terra una borrasa per recollir la llavor, es fa per a la roda un cert número de voltes—comptades—regulant el moviment de manera que resulti igual al que té quan funciona al camp.

Es recull la llavor caiguda i es mesura. Suposem que sigui de 3'5 litres i que la roda hagi fet 100 voltes.

Com que una volta de roda, segons hem calculat al començament, correspon a 3'50 m. quadrats, les 100 voltes correspondran a 350. Per aquesta superfície s'han esmerçat 3'5 litres. Per tant, podem fer la proporció següent per conèixer la quantitat corresponent per hectàrea :

$$350 : 3'5 :: 10.000 : x$$

Resulten 100 litres de llavor per hectàrea.

Modificant els engranatges hom pot augmentar o disminuir la quantitat de llavor que es distribueix amb la sembradora.

Sobre la conservació dels fems

La pràctica ensenya que el 25 per 100 del nitrogen contingut als fems és perdut fins als femers ben tinguts, i, ço que és més greu encara, que del nitrogen conservat les plantes assimilien solament el 25 per 100.

Això fa que els agrònoms es preocupin de la manera de reduir les pèrdues de nitrogen. Recentment, l'alemany Krantz ha proposat un nou mètode per a la conservació dels fems, amb el qual s'obté, en els munts, una sèrie de fenòmens químics i biològics que solubilitzen els principis nutritius i es destrueixen els microbis desnitrificants, que són els que ocasionen les pèrdues de nitrogen.

L'adob és amuntegat, però no comprimit, ço que permet una fermentació ràpida amb forta elevació de temperatura. Després l'adob és comprimit per capes successives de fems frescos que se sobreposen i que impedeixen així la pèrdua del calor contingut a les capes inferiors.

En aquestes la fermentació disminueix, però l'escalfor i la pressió permeten la descomposició de la palla i de les altres parts no descompostes en la primera fermentació.

D'objeccions a aquest mètode se'n fan moltes : es car de mà d'obra, hi ha forta pèrdua de calor superficial, hi ha necessitat de donar al munt una forma piramidal per a fer-lo estable, i per consegüent pressió desigual, etc.

Aquestes crítiques han fet modificar el mètode i l'inventor ha arribat a l'ensitjat en sitges a l'aire lliure, amb una paret fixa i les altres mòbils per a treure els fems a mesura que maduren.

En el fons el mètode actual de conservació dels fems consisteix també a ensitjar ; l'originalitat del nou sistema resideix en la forma en què la fermentació té lloc.

Ara es tracta de veure si l'augment de nitrogen que s'aconsegueix paga les despeses.

El «mal de maig» de les abelles

És una malaltia que fa molt de mal a les colònies d'abelles. Comença a manifestar-se a la primavera i pot persistir fins a l'estiu.

Les abelles es mouen amb dificultat; llur abdomen és inflat, llurs membres semblen paralitzats, perden els pèls i es tornen lluent. Acaben per arrossegar-se penosament fora del rusc i cauen en sortir. La descoberta d'aquesta malura és molt antiga.

L'abdomen de l'abella és ple d'una matèria malsana que ella no pot reeixir a eliminar; aquest és un fet conegut. Demés s'ha observat que apareix de preferència als països temperats i després d'un període de temps fred o plujós quan les abelles han hagut de romandre tancades al rusc durant uns quants dies seguits.

La mel escalfada i barrejada amb suc de plantes aromàtiques i una lleugera quantitat d'alcohol ha estat emprada amb èxit per algunes pràctiques. Un apicultor americà ha curat les abelles polvoritzant amb flor de sofre les bresques; es tracta, però, d'un remei heroic, car el sofre mata les cries.

Sovint, però, el mal desapareix tot sol, sobretot si es presenten una bona temporada de mel i dies càlids.

Els farratges i les qualitats de la mantega

La mantega ressent extraordinàriament la influència de l'alimentació de la vaca que ha produït la llet de la qual procedeix.

Mentre a l'hivern resulta insípida, dura i fàcilment es trenca, la de primavera és més gustosa, aromàtica i homogènia. Això és degut a l'alimentació, car a l'hivern la vaca rep farratges secs, mentre a la primavera s'alimenta amb herbes fresques.

Hi ha diferències també entre la mantega procedent d'animals alimentats amb herba segada i la de vaques criades a l'aire lliure, menjant les herbes dels prats. A alguns països fan distinció d'aquesta «mantega d'herba», que és la millor.

L'aroma de la mantega depèn no sols de la fermentació de la llet i de la crema, sinó i principalment dels principis aromàtics que contenen les herbes i que passen a la llet. Les mantegues més agradables són les obtingudes amb llets riques en oleïna, entre altres raons, perquè aquesta matèria grassa és un excellent vehicle pels olis essencials i pels compostos aromàtics.

Caràcters d'una bona ponedora

Segons Haris i Lewis, de l'Estació experimental de Long-Island, les bones ponedores es poden reconèixer fàcilment pels caràcters següents:

- 1) La cloaca és gran, dilatada, humida i de forma oblonga.
- 2) Entre els ossos del pubis hi ha una distància almenys de dos dits.
- 3) La cresta és vermella i espessa.
- 4) La bona ponedora no muda.

NOTICIARI

El nou decret sobre vins ha estat aprovat pel Govern.

Les característiques del decret consisteixen, entre altres, en què es prescriu l'ús exclusiu de l'alcohol vínic fins al preu de 250 pessetes, i alcohol extret de les brises i melasses haurà d'ésser aplicat en el successiu solament als fins industrials.

Als elements importadors de gasolina, petroli i altres combustibles se'ls obliga a consumir alcohol nacional de brisa en una proporció fixa d'un cinc per 100.

Es redueix en proporció considerable, fins a l'extrem de quedar limitats a unes cinc pessetes, tots els impostos municipals que en l'actualitat graven els vins i llurs derivats.

El règim de devolucions als vins es compensa amb un augment de deu pessetes en cada classe d'alcohol, ja vínic, ja industrial.

S'exclou del règim d'impostos municipals les Vascongades, seguint els procediments del Concert foral.

Es proposa en el decret la desgravació de l'alcohol desnaturalitzat, que s'usa per a fins de combustió.

A aquestes característiques del decret, en si, segueix complementàriament una llei completa de vins, en la qual s'inclouen els procediments adequats i legalment autoritzats per a la fabricació de vins, i sancions aplicables als transgressors d'aquestes disposicions.

En les mateixes disposicions complementàries es consigna l'índole dels productes que podran ésser usats en la fabricació d'alcohols, i essent una de les qüestions més debatudes la producció del cognac, s'especifiquen els elements nacionals i exòtics que contingui el producte elaborat.

El tractat de comerç amb França ha estat denunciat. Cal que els vinyaters es preocupin seriosament de la defensa de llurs interessos en el nou tractat que aviat es concertarà.

Una comissió de 35 comerciants anglesos visitarà Tarragona i Reus a començaments de maig per establir contactes amb els productors de fruites i hortalisses d'aquella regió i facilitar l'exportació dels nostres productes.

L'alcalde governatiu de Pierola ha dirigit el següent telegrama al Govern, protestant del criteri sustentat pel baró de Viver, que és un altre alcalde governatiu.

«Ante crítica situación vitícola, Ayuntamiento Pierola protesta enérgicamente apreciación Comisión presupuestos Barcelona presidida barón Viver, oponiéndose medidas Gobierno alegando ornamentación ciudad.

Ante serenísimo criterio S. S. no dudamos pesará más clamor unánime y justo viticultores españoles que todo el ornato fastuoso populosa ciudad, hoy en pugna miseria labriegos.»

L'Institut de Sant Isidre ha dirigit una instància al govern fent notar que a les diverses circumstàncies productores de la pregona crisi vinícola que està travessant-se s'afegeix la importació cada dia creixent de vins fins i licors de França, afavorida per la depreciació de la moneda francesa

PRODUCTES QUÍMICS MONCADA, S. A.

VALÈNCIA, 322 :: BARCELONA

Unic establiment a Espanya que s'ocupa exclusivament de tot el que fa referència a la

Agricultura i Indústria de la Ramaderia

en totes les seves múltiples manifestacions

Dipòsit de tota classe de productes originals i de
puresa garantida per a l'ús Agrícola i Veterinari

La direcció tècnica es posa a disposició dels senyors Agricultors
i Ramaders per a facilitar els detalls possibles a prop dels produc-
tes que disposa de l'Agricultura, de la Indústria i de la Ramaderia

No oblideu que tots necessiteu

A. 1.

Declarat d'Utilitat Pública pel Ministeri de Foment

Desinfecció, Preventiu i Curació
de les malalties infeccioses del bestiar. L'únic que
ha obtingut resultats positius per a la curació de la

**Glosopeda - Mal Roig
Còlera de l'aviram, etc.**

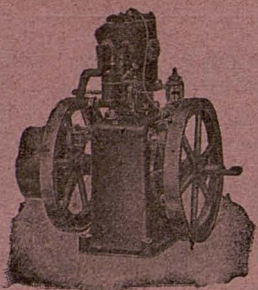
Es ven a les Farmàcies, Drogueries i Av. Anfós XIII, 339

Dipòsit General

Carrer VALENCIA, 322 (entre Llúria i Bruch)

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

MOTORS

per a benzina, alcohol, petroli, etc.
des de 1 fins a 20 HP.

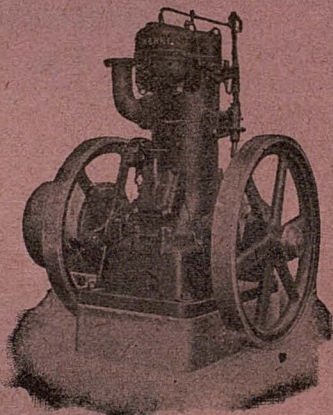
GRUPS ELECTROGENS PER A LLUM
I FORÇA

Instal·lacions com-
pletes per a regors
i elevacions d'aigua.

MOTORS SEMI-DIESEL

PER A OLIS PESATS

Tipus industrials, agrícoles, elèctrics i marins.
Des de 6 HP en endavant, amb un o més cilindres.
Consum de combustible: 250 grams per HP hora

Josep Comas i C.^a

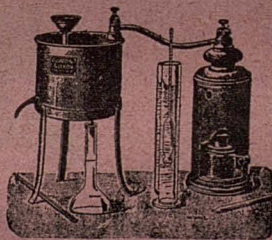
Bailén, 19 - BARCELONA

BASCULA PORTATIL

sistema NOGUERA de la casa

VILA
de BEZIERS

Garantitzada. La més pràctica. Preu
molt reduït i de molta resistència.

Tota classe d'aparells de Laboratori
de la Casa

DUJARDIN FRERES de París

PERE SANS - Representant

Lleona, 13, entr.^o - BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

i per unes tarifes especials per sota de la segona columna de l'arancel, concedides a aquell país per R. D. de 8 de juliol de 1922.

Una interessant conferència sobre els projectes de reforma tributària ha donat a Sant Isidre l'advocat senyor Ragasol, col·laborador de la nostra revista.

S'ha celebrat a Roma el congrés internacional d'Agricultura.

El governador de Salamanca, a una assemblea agrària, en parlar de la qüestió del blat, ha dit aquestes interessants paraules:

«La tasa es la defensa del humilde. Lo que pasa es que el sistema que fué iniciado bien en la práctica, luego casi ha fracasado.

Quedan de los préstamos que ofreció el Gobierno a los labradores, 45 millones sin tocar. Esto produjo hasta riqueza en los medios oficiales. Pero es que el sistema ofrecía dificultades en la tramitación. Por eso yo ruego al señor Vellando que aconseje al señor Baamonde que corte en lo sucesivo las trabas en este asunto, pues son las causas de este fracaso.

Deben crearse grandes almacenes en los que bastará depositar el trigo para obtener el préstamo. No hay otro sistema. Así evitaremos el que pase lo que en este año, que por desaprovechar la ocasión de venta, los agricultores sufren trastornos en su economía.

También pido al señor director de Agricultura que esos 45 millones de pesetas sobrantes de los préstamos no se destinen a otra atención.»

Per a l'exportació de fruita a Suècia. A Stockholm s'ha fundat una Associació d'importadors que adquirirà directament la fruita catalana i valenciana sense passar per intermediaris alemanys o dinamarquesos. Aquesta entitat té el propòsit de vendre en pública subhasta els carregaments que li siguin consignats.

No podem menys que desitjar-li llarga vida i èxit en la seva tasca.

Els augments dels drets de duana sobre els vins que exportem a França sembla que seran un fet. Segons notícies, el govern francès es proposa posar una sobretaxa d'un 25 a un 30 per 100 sobre els drets que satisfan els vins espanyols. Com que la major part dels vins corrents que de la Península s'exporten a França són els catalans, no cal dir que la mesura vindrà que ni feta a posta per adobar la situació vinatera catalana.

Aprofitament d'aigües per a regadius. Ha estat promulgat un reial decret llei que modifica els articles 5 i 40 del de 20 de juny de 1924, els quals queden en la següent forma:

Article 5. La intervenció del Servei Agropecuari en la tramitació dels expedients per a la concessió d'aprofitaments d'aigües amb destí a regadius, i ço que es refereixi a la concessió de zones per arrossals, serà la regulada per les disposicions dictades per a regir aquests aprofitaments, amb anterioritat al 20 de juny de 1924.

Article 40. En tota taxació o valoració de predi rústec, quan es tracti de serveis privatis de l'organització agropecuària, l'Estat designarà preferentment com a perits de l'Administració, els funcionaris del Servei Agro-nòmic. I es farà extensiva també aquesta preferència en igualtat de circumstàncies, en els cassos de construccions rurals i d'edificis destinats a l'explotació d'indústries agrícoles.

INFORMACIONS COMERCIALS

Adobs. — Superfosfat d'ossos de 18-20 per 100 d'àcid fosfòric i 1'1-2 per 100 de nitrogen, a 17 pessetes els 100 quilograms; superfosfat de calç, 18-20 per 100, d'àcid fosfòric soluble, a 12'50; superfosfat de calç, 16-18 per 100, a 10'50; superfosfat 13-15, a 9.

Sulfat amònic de 20-21 per 100 de nitrogen, a 47 pessetes; nitrat de sosa, 15-16 per 100, a 45.

Sulfat de potassa, 90-92 de puresa, equivalent a 49-50 per 100 de potassa pura, a 34 pessetes; clorur de potassa, de 90-92 per 100 de puresa, equivalent a 50-51 per 100 de potassa pura, a 28.

Matèria orgànica còrnea natural, de 10-11 per 100 de nitrogen i 2-3 d'àcid fosfòric, a 40 pessetes.

Tot per cent quilos i per vagó complet.

Anticriptogàmics i insecticides. — Sofre sublimat, flor, a 18 pessetes els 50 quilos; sofre refinat pur, a 13 els 40 quilos; sofre canó, a 34 els 100 quilos; sofre refinat en pans, a 27 els 100 quilos. Preus sobre port Tarragona.

Sulfat de ferro en gra, a 13 pessetes; en pols, a 14 els 100 quilos.

Bestiar, carns. — Existències més aviat escasses.

Moltons Cartagena, llana, a 4'50 el quilo; ovelles, ídem, a 4'35. Moltons extremenys esquilats, a 4'20; ovelles íd. íd., a 4'10.

Cereals i farines. — Ha canviat força la situació del nostre mercat de blats, per tal com ara, la major part dels fabricants es mostren ben predisposats a comprar, sempre i tant que no siguin exagerades les aspiracions dels venedors. Com que les existències són més aviat fluïxes, s'efectuen forces ajustaments i resta poca oferta venedora en blanc.

La taxa posada per la Junta de Proveïments, un cop perduda la seva valor de sorpresa, ja no ha pogut influir en sentit contrari a les transaccions com ho féu en la passada quinzena.

Els preus estan fermes i amb tendència a millorar per poc que es pugui, especialment les classes superiors.

Els morescos segueixen sense que la seva situació es canviï gens. Les transaccions són en nombre regular, i els compradors van satisfent les seves necessitats a mida que es van presentant. El consum, encara que no en nombre igual al de mesos anteriors, és considerable, i els tenedors, sense necessitat de malvendre poden anar sostenint llurs preus, que pel Plata non arriben a 35'50 pessetes els 100 quilos damunt carro moll Barcelona.

S'han fet algunes compres de blats superiors de Castella; però no gaires.

Blats: Aragó i Navarra, 47 a 62; Castella i Manxa, 47 a 48; Extremadura, 46 a 47; Urgell i Vallès, 46 a 48. (Preus en pessetes 100 quilos, sense sac, damunt vagó origen.)

Farines: Força, 75 a 90; Extra local, 67 a 67'50; Corrent local, 64'50 a 65; Extra-blanca Castella, 66'50 a 67; Blanca corrent Castella, 66'50 a

67; Baixa, 52 a 53. (Preus en pessetes sac de 100 quilos damunt carro Barcelona.)

Arròs : Bomba Calasparra, 140 a 142; Bomba, 135 a 136; Selecte, 68 a 69; Matisat, 65 a 68; Bell-lloc O., 63 a 64; Trencat, 52 a 53.

Altres cereals : Moresc Plata nou, 35 a 35'50; Moresc Plata vell, 32 a 32'50; Ordi Extremadura i Manxa, 33 a 34; Ordi Urgell i comarca, 32 a 33; Ordi estranger, 30 a 31; Civada Extremadura, 37 a 38; Civada estrangera, 34 a 35; Escaiola Andalusia, 83 a 84.

El moresc està molt encalmat.

Despulles : Número 3, 26 a 27; Número 4, 24 a 25; Segones, 20 a 21; Terceres, 18 a 19; Quarts, 16 a 17; Estranger (segons classe), 14 a 21 (Preus en pessetes els 60 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.)

Menut (prims), 18 a 19; Segonet, 17 a 18; Segó, 15 a 16. (Preus en rals la quartera de 70 litres, sense sac, damunt carro Barcelona.)

Fruits secs. — Ametlles : amb closca mollar, a 230 pessetes els 100 quilos; closca, forta, a 125; gra Esperança primera, a 615; llargueta, a 600, gra Mallorca escollida, a 600; ídem propietari sense trossos, a 585.

Avellanes : negreta escollida, a 95 els 58 quilos; garbellada, a 88; gra primera, a 330. Els preus s'aguanten.

Prunes : Clàudies, a 18 pessetes els 10 quilos; Màlaga, a 10; Managuet, a 20.

Figues : Fraga en caixes de 10 quilos, a 9 pessetes; extra, a 14; negres, a 55 pessetes els 100 quilos; Mallorca C, en caixes de 10 quilos, a 7'50.

Nous : escollides, a 115 pessetes els 100 quilos; colliter, a 105.

Pinyons : pelats de Castella, a 500 pessetes els 100 quilos.

Farratges i aliments per al bestiar. — Alfals primera, 7'50 a 8; alfals segona, 6 a 7; Palla llargueta, 3'50 a 4; Palla curta, 4 a 4'50. (Preus en pessetes els 40 quilos, damunt carro Barcelona.)

Polpa remolatxa país, 28 a 29; Turtó de coco, 34 a 37; Farina de llinosa, 37 a 38. (Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.)

Garrofes : Xipre i Italiana, 46 a 47; Negra Vinaroç, 47 a 48; Negra Castelló, 47 a 48; Negra Matafera, 46 a 47; Negra i roja, 45 a 46; Mallorca, 38 a 39. (Preus en rals els 42 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona.)

Llegums — Llenties, 60 a 80; faves Llobregat, 44 a 45; faves Extremadura o Andalusia, 47 a 48; faves estrangeres, 44 a 45; favons Extremadura o Andalusia, 49 a 50; favons estrangers, 46 a 48; veces Navarra, 50 a 51; veces Sagarra, 48 a 49; veces Andalusia, 47 a 48; veces Castella, 48 a 49; veces estrangeres, 45 a 46; erps, 34 a 35; titus, 34 a 35.

Mongetes : Castella, 108 a 110; Mallorca, 62 a 63; Prat, 62 a 64; Urgell, 60 a 65; València, 55 a 58; estranger, segons classe, 40 a 70.

Cigrons : Saüc, 180 a 182; blancs ar. alf. 44-46, 148 a 150; blancs ar. alf. 48-50, 144 a 145; blancs ar. alf. 52-54, 130 a 132; blancs ar. alf. 58-60, 120 a 122; blancs ar. alf. 60-65, 90 a 100; pelons, 65 a 80. (Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.)

Olis. — Andalus corrent, de 45 a 45 i mig; ídem fi, de 49 a 55; Toledo corrent, de 45 i mig a 46; ídem fi, de 51 a 56; Aragons mitjans, de 51

a 53; ídem fins, de 56 a 60; Tortoses alta acidesa, de 39 a 42; mitjans, de 48 a 49; fins, de 50 a 53; Borges fins, de 55 a 58; olis refinats, marques locals de 51 a 52; ídem andalusos, de 50 a 52.

Olis de sansa d'oliva: neutralitzat, de 38 a 40; saboneria primera, de 24 a 25; saboneria segona, de 21 a 23.

Olis de cacauet, de 45 a 46; íd. refinat, de 48 a 49.

Tot duros per càrrega de 115 quilos sobre magatzem Barcelona.

Situació del mercat: Continua la calma, anant avall els olis dolents, sostenint-se els fins i guanyant preu els extrems.

(Informació facilitada per Lisini Andreu, corredor d'olis, Villarroel, 7, primer, segona, Barcelona.)

Ous. — Fayó frescos a 62 pessetes conte; Mazagan, a 78; ídem orrents, a 72; ídem Ibiça, a 90; Mahó, a 105; Empordà, a 100; Mallorca, a 96; Alexandria, a 60.

Vins. — Moltes esperances desperta el reial decret que s'espera un d'aquests dies. Les notícies que hom té fan confiar que alguna solució portarà al problema vinícola.

Això i els últims temporals que han perjudicat, sembla en proporció considerable, els vinyats del Sud de França, han animat un xic el mercat. Els preus accentuen la fermesa i augmenten les compres, per bé que no en la proporció que caldria per a què les cotitzacions es possessin a l'alçada convenient.

LLUÍS MARSAL

CONSULTORI

En aquesta secció contestarem gratuïtament i per torn rigorós a totes les consultes que facin els lectors

C. F., Tortosa. — Contra les formigues, ultra els tractaments que altres cops hem indicat des d'aquesta secció pot provar el següent que hem llegit no fa gaire en una publicació estrangera:

Polvoritzi les formigues i els formiguers amb una solució al 10 per 100 d'hiposulfit de sosa (100 grams per litre). S'aplica en calent.

Quan es combaten formiguers cal en primer lloc tapar les sortides amb calç.

B. M., Ciutat. — Pot consultar les obres següents:

Rossell i Vilà: «Alimentació del bestiar», 4 ptes.

Diffloth: «Ganado lanar», 10 ptes.

Voitellier: «Avicultura», 10 ptes.

Diffloth: «Cabras, cerdos y conejos», 12 ptes.

Les trobarà a la Llibreria Catalònia, a la Plaça de Catalunya.

C. P., Mora d'Ebre. — Les dades que dona no són suficients per a co-
l·leixer la malaltia que ataca els seus tomàtacs, pebrots i albergínies.

Sembla, però, que es tracta d'una bacteriosi. Si és així, li recomanem:

1. Suspendre el conreu si la terra és molt rica en matèria orgànica
2. Reduir les adobades amb fems i letrina, limitant-se als adobs químics.

3. Suspendre per alguns anys el conreu.

4. Arrencar i cremar les plantes malaltes.
5. Encalcinar les terres fortament.

T. C., Tarragona. — 1) El producte del qual ens parla no pot de cap manera substituir els adobs ordinaris. No és, demés, un adob en el sentit estricte i exacte del mot. Limiti's a l'ús dels fertilitzants de sempre: fens o adobs minerals nitrogenats, potàssics, fosfatats, barrejats en proporcions convenients. Nosaltres tindrem molt de gust a donar-li indicacions concretes.

2) Segurament ha negat la mare del vinagre ficant el vi tot de cop a la bóta.

Procedeixi de la manera següent:

En el fons anterior d'un barril d'uns 30-40 litres de cabida, i al damunt de l'aixeta, faci un forat per a facilitar l'airejament. Fiqui dos o tres litres de vi i un xic de mare. Dos dies després, afegeixi dos o tres litres més. Prengui un embut llarg el coll del qual arribi fins al fons del barril, i cada vuit dies afegeixi dos o tres litres de vi, fins que el barril en contingui 20-25 litres. L'embut ha d'arribar al fons per a no rompre la «mare», que es forma a la superfície del líquid. Operant així aconseguirà un bon vinagre en un parell de mesos. Aleshores cada quinze dies pot treure tres litres, substituint-los per igual quantitat de vi.

BIBLIOGRAFIA

MEMÒRIA DE L'ACTUACIÓ DEL SINDI'CAT AGRÍCOLA DE VICH. Vich, 1926.

Resumen de l'activitat desplegada pel Sindicat durant l'any 1925. Interessants unes xifres que volem copiar i que donen idea d'un moviment considerable.

El Sindicat adquirí 251'5 vasons de matèries (adobs, aliments per al bestiar), que valgueren 915.000 pessetes.

Moltes i moltes cases comercials que fan forrola no tenen ni de bon tros tant moviment.

SINDICAT AGRÍCOLA DE BORGES BLANQUES. CAIXA RURAL. MEMÒRIA BALANÇ DE FI D'ANY 1925.

La caixa rural del Sindicat agrícola de Borges d'Urgell es compon de 185 socis, que aporten un capital-crèdit de 478-850 pessetes.

Els dipòsits en llibretes d'estalvi puja a 91.838 pessetes, i el capital propi de la caixa a 7.867 pessetes.

MEMÒRIA DEL SINDICAT AGRÍCOLA I DE LA CAIXA RURAL DE BARBARÀ. Barbarà, 1925.

Detall de l'estat de comptes del Sindicat i caixa rural, pel qual es pot veure que aquests continuen llur camí ascensional.

ESTACIÓN DE VITICULTURA Y ENOLOGÍA DE VILLFRANCA DEL PANADÉS. *Memòria de su funcionamiento en 1925*, per Cristóbal Mestre Artigas.

Bella memòria, com totes les que publica aquesta Estació, en la qual es dona compte detallat dels treballs realitzats i de les experiències efectuades. D'algunes d'elles, que tenen un innegable interès, ens ocuparem en un dels pròxims números.

R. S

Els seus garrins cebats en quatre mesos!

Per a la cria ràpida dels garrins desmamats, la ració diària ha d'ésser concentrada (1:4). Ni els grans ni les farines vegetals basten per a aquestes curtes racions. Amb l'addició en el menjar diari d'UN ALIMENT ANIMAL COMPLET, com la

Farina de Peix fresc ATLANTIC

sos gorrins avancen molt, fortifiquen sa ossada, engreixen en poquíssim temps i arriben a son desenrotllament total, aptes per a la matança.

120 dies després de desmamats

Representant per a Espanya i ses possessions:
Enric Teixier GRANOLLERS (BARCELONA)

Riquesa garantitzada per anàlisi recent i rigorosament autèntic. Res de les taules d'alimentació en desús

80 a 85 % Proteïnes i Fosfats; 7 % Calç

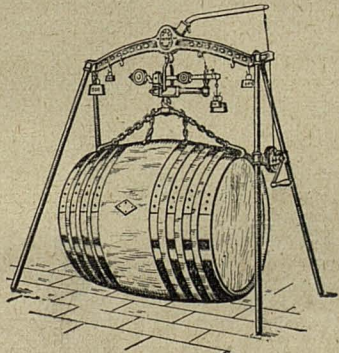
LISOL

Insecticida indispensable a
l'Agricultura
Ramaderia
i Higiene

Demani's el fullat «EL LISOL
EN AGRICULTURA» que enviem
gratis.

Vallès Germans

Masini, 79 - Sans - Barcelona

Bàscules ARISÓ

SANS, 12 - BARCELONA

Les utilitzen en quasi tots els Sindicats,
magatzems d'olis i vins, i indústries, per
::: llur duració, seguretat i exactitud :::

CAIXES D'ACER PER A VALORS AMB CLAU I SENSE

Nou sistema patentat d'un sol bloc massís
INFRACATURABLES, contra foc i sopleit

Bàscula Grua portàtil model 207
Demani dibuixos i preus

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

ALTHEIN

Pinso melassat sec per a tota mena de bestiar : Rendeix la major utilitat per a l'engreix i a producció de llet

Es un excel·lent complementari per al cas de treballs de fatiga

L'Althein està exempt de tota generació patògena i és presentat com un segó.

Composició promitjana i comparada

	Althein %	Ordi %	Civada %	Blat de moro %	Ger- roia %
Aigua.	3'56	14'—	12'40	12'70	13'—
Greixos	0'59	2'30	5'20	4'70	0'50
Cel·lulosa	9'85	4'90	11'20	2'30	9'10
Matèries amilàcees	65'39	66'10	57'80	68'60	69'97
Matèries protèiques.	12'22	10'—	10'40	10'10	5'08
(D'aquestes el 8'52 % és albúmina pura)					
Cendres	8'39	2'70	3'—	1'60	2'35
(El 0'15 % d'aquestes cendres és àcid fosfòric assimilable)					
	100'00	100'00	100'00	100'00	100'00

(Anàlisi de l'Institut d'Inspecció i Comprovació de Leipzig).

L'Althein és, doncs, un producte de gran nutrició que, barrejat amb el pinso de grans, n'augmenta el rendiment.

És interessant de remarcar que l'Althein conté un 10 % menys d'aigua que les altres substàncies i això fa que sigui un 10 % més barat.

Dosis per a barrejar per meitat amb els grans

	Quilos
Cavalls grans . . . . . (pesant de 650 a 800 quilos)	2'500
» mitjans . . . . . » » 500 a 650 »	2
» petits . . . . . » » 350 a 500 »	1'500
Bous d'engreix	2'500
» de treball	2'500
Vaques de llet	2
Vedelles	0'250 a 1'200
Bens	0'075 a 0'250
Moltons d'engreix	0'075 a 0'300
Porcs . . . . . (per 100 quilos de pes)	1'

Per a donar-lo es reparteix amb els pinsos del dia, substituint una part de l'aliment ordinari per l'Althein corresponent.

Es convenient d'humitejar-lo una mica abans de donar-lo per a que no sigui tant eixut.

L'Althein és ensacat a 80 quilos.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

TRACTORS AGRÍCOLES "CLETRAC"

Tipus Tanc

Reconeguts pels tècnics com els de major rendiment i de més utilitat per a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i amant dels seus interessos que desitgi augmentar considerablement el producte de ses finques, deu enterar-se dels avantatges que ofereix el

"CLETRAC"

Tipus W 14/22 HP.

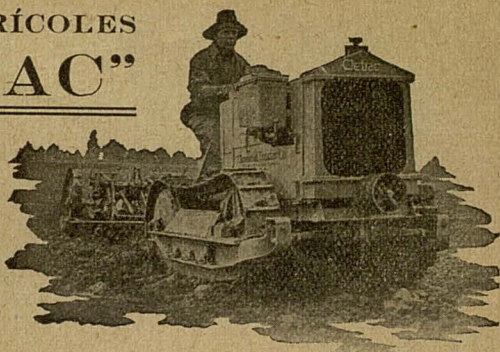
per a tota classe de cultius

Pessetes: 12.000

Tipus F 9/16 HP.

per a vinyes, horts i petites propietats

Pessetes: 7.000

Aparells complementaris de totes classes i marques, a preus considerablement reduïts

Demanar catàlegs i proves al representant general a Espanya:

AUTOMÓVIL SALÓN
TRAFALGAR, 52 - BARCELONA

SOFRE

Grans Refineries a Tarragona de la "Unió Sulfur C^o." S. A. E.

Productes garantitzats de 99 per 100 de puresa, amb anàlisi dels més importants **LABORATORIS de VITICULTURA**

Unics proveïdors de la **Unió de Viticultors de Catalunya**

Per a preus i detalls dirigir-se a la **Secció Comercial de Tarragona**

Rambla Sant Carlos, 20 - Telèfon 672

Els miliars de
petits ous
de l'ovari

d'una gallina!

maduren en poques hores quan la Ponedora rep en son menjar *tots* els elements de composició de l'ou (Proteïnes, Fosfats, Lecitines i Calç). — El empleu diari de

Farina de Peix
Fresc

"ATLANTIC"

que és l'aliment millor equilibrat i el més ric en Proteïnes, 62 %; Fosfats i Lecitines, 18 %; Calç, 7 %, acumula a l'ovari reserves de gèrmens totalment madurs. Així és que la Gallina té una posta abundant i durable, sense desnodrir-se mai.

RACIÓ DIÀRIA: 10 GRAMS

MILIARS DE REFERENCIES:

Sindicats Agrícoles i Ex-professors de la Mancomunitat de Catalunya

REPRESENTANT GENERAL PER A ESPANYA:

ENRIC TEIXIER

Proveïdor efectiu de la Reial Casa

GRANOLLERS (PROV. DE BARCELONA)

USINES SCHLÖESING FRERES & Co-MARSELLA

Casa fundada en 1846   Societat Anònima per accions   Capital: 3.600.000 francs   Tres fàbriques: Marseille, Septèmes i Arles

SOFRE GLORIA SCHLÖESING

Sofre a combustió, sense goteig. Puresa garantida 95 %. Constitueix l'ensoframent ideal, pràctic i econòmic de fudres, bocots i per a tots els usos enològics

Tractament dels vins, ensofrat del most, etc.

Suprimeix amb gran avantatge les metxes ensofrades

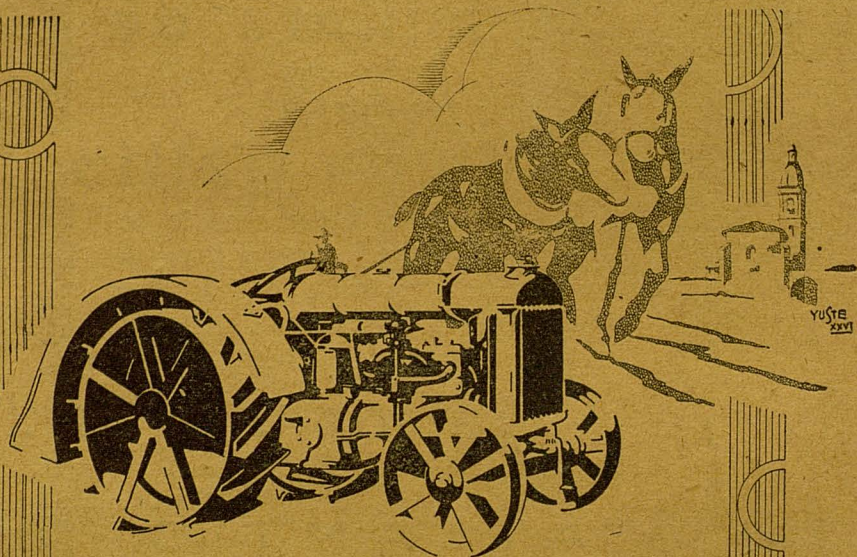
Per a informes i fullets dirigir-se a

J. DORGEBRAY, Via Laietana, 12 - BARCELONA

Importador exclusiu i depositari general per a Espanya

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citen AGRICULTURA

¡¡LABRADOR!!

Si te ofrecieran una pareja de mulas que arase más tierra en menos horas que las demás y que una vez acabada la labor no necesitara pienso hasta la próxima vez que la utilizaras, ¿no la comprarías sin vacilación?

Pues esto es el tractor FORDSON

únicamente que en vez de ser una sola yunta **son tres** para todas las faenas del año, conducidas por un solo hombre y un solo apero de labranza.

Después de terminadas las faenas en el campo, el FORDSON se emplea como motor fijo para accionar trilladoras, bombas de agua, etc., pudiendo colocarle en cualquier sitio de su granja o en otro lugar apartado si así le conviniera.

Dirigirse a los Agentes Ford
y pedir una demostración

FORDSON

PRECIO:

TRACTOR **5.200**

Guardabarros, 280
Fábrica Barcelona